

Onze onvolkomenheden ¹

Onze onvolkomenheden in het vlees kunnen een echte bederver van geestelijke vreugde zijn. Het bewustzijn, dat we niet volkomen voldoen aan de standaard die Paulus ons voor houdt – wandelen waardig aan de roeping waarmee wij werden geroepen – overweldigt ons vaak. Als gevolg daarvan vult de vrede van God *niet altijd* onze harten en gedachten.

Hoe kunnen wij hier het hoofd aan bieden? Wij zullen twaalf punten geven die, naar wij hopen, behulpzaam zullen zijn bij ‘... *volharding en geduld met vreugde* ...’ (Kolossenzen 1:11 CV)

1. Zolang wij hier in onze aardse tabernakel zijn, weten wij dat God niet klaar is met ons te vormen en te ontwikkelen. Uit Kolossenzen 1:12 leren wij, dat onze hemelse Vader ons ‘... *bekwaam maakt voor het lot-deel* ...’ dat op ons wacht. Laten we dus niet op Hem vooruit lopen, maar laten we welwillend zijn tegenover anderen en onszelf.

2. Om redenen die God het beste kent, is ons slechts een onderpand, een voorproefje van Zijn heilige geest gegeven en niet een volle maat. Maar hoe goed is het en hoe bemoedigend dat we weten dat wij ook met de heilige geest van belofte zijn ‘... *verzegeld tot de dag van vrijkoping*.’ (Efeziërs 1:13; 4:30 CV).

¹ Oorspr. titel: Our imperfections – Peter Feddema, © Concordant Publishing Concern. Vertaling: Hans Maissan

Verder is ons niet een volle maat van geloof gegeven, maar een beperkte maat (Romeinen 12:3). Sommigen ontvangen meer dan anderen. Dat is één reden waarom wij onszelf nooit met onszelf zouden moeten vergelijken (2 Corintiërs 10:12), maar zo bruikbaar en welwillend als mogelijk zouden moeten zijn, zonder aanmatigend of hooghartig te zijn. Wij zijn allen voorwerpen van Gods genade.

3. De apostel Paulus zei in Filippenzen 4:11, dat hij *geleerd* had tevreden te zijn. Dat betekent voor ons, dat deze gezegende eigenschap Paulus niet aangeboren was, maar dat hij die in de 'school van God' had geleerd. Sommigen van ons kunnen het niet leren tot aan de laatste 'schooldag'.

Paulus leerde een heel belangrijke les, waarvan in 2 Corintiërs 12:9 wordt gesproken. Wij zijn dankbaar voor de vele kostbare uiteenzettingen die in dit beheer van genade worden gegeven, maar wij zouden vooral dankbaar moeten zijn voor die ene die aan Paulus gegeven werd toen hij ernstig gebeden had voor het wegnemen van een gebrek (onvolmaaktheid). Aan Paulus werd eenvoudig meegedeeld: *'Mijn genade is u genoeg ...'*

Dit zou een van de *understatements* van de eonen genoemd kunnen worden. Wat méér en wat béter kan ons in onze gebreken gegeven worden dan dat we weten, dat wij door genade en in genade zijn gered (dat wil zeggen in de werkingssfeer van de genade). Zoals een vis in de oceaan altijd water tegenkomt, in al zijn bewegingen, zo ontmoeten wij, in al onze ervaringen in 'de school', de genade van God in Christus Jezus, ongeacht hoeveel onvolmaaktheden wij nog hebben.

4. Aangezien wij in dit leven nooit die graad van volmaaktheid zullen bereiken, die ons zal toestaan in alle eerlijkheid te zeggen, dat wij volmaakt leven overeenkomstig de standaard die ons voorgehouden wordt, is het zeer nuttig om te overwegen wat Petrus, als discipel, ervoer toen hem toegestaan werd om over het water naar Jezus te lopen (Mattheus 14:27 - 33).

Zolang hij zijn ogen richtte op Zijn Heer, was hij succesvol. Toen hij zag op de woelige golven, werd hij bang en begon te zinken. Natuurlijk, Jezus redde hem.

Eén belangrijke les kunnen wij uit Petrus' ervaring leren: we moeten onze blik op de waarheid gericht houden, zoals die aan Paulus geopen-

baard werd door onze verheerlijkte Heer en Redder. De waarheid zal ons vrij maken, ook van de frustraties van onze onvolmaaktheden.

5. Ja, aangezien wij (misschien te vaak met het gevoel dat we zinken) op de stormachtige zee van het leven lopen, zouden wij aan het dringende verzoek van Paulus aandacht moeten besteden: *'Weest in geen ding bezorgd'* (Filippenzen 4:6). Dat houdt ook in, dat we ons niet ongerust maken over het feit dat wij tot nu toe niet volmaakt zijn.

Hoe kunnen wij dit waar maken? Eenvoudig, door in gedachten te houden dat wij vanwege de dood van Christus heilig en onberispelijk en onbeschuldigbaar voor Zijn aangezicht gesteld zullen worden (Kolossenzen 1:21, 22). Dit is een krachtige manier om het hoofd te bieden aan tekortkomingen als vrees en zorg, of aan dingen die de neiging hebben ons onze onvolmaaktheden bewust te maken.

6. Iemand heeft gezegd dat wij nooit achterom moeten kijken “wanneer wij proberen een rechte voor te ploegen.”

Voor geestelijke rijpheid/volwassenheid is het heel belangrijk niet terug te kijken op wat voor successen of mislukkingen wij dan ook maar hebben ervaren. Dit betekent niet dat wij oneerlijk zijn en dat we beweren dat wij in staat zijn door geestelijke acrobatiek ervaringen uit het verleden, goed of slecht, uit ons geheugen te verwijderen. Nee, het betekent eenvoudig dat we niet leven vanuit onze ervaringen en vanuit ons gevoel, maar dat we in dit beheer van genade Gods uitspraken over Zijn genade in Christus en Zijn werk onze dagelijkse wandel *en gevoelens* laten bepalen.

7. Terwijl wij in deze tabernakel van vlees zijn, moeten wij de betekenis begrijpen van wat Paulus zegt, wanneer hij het woord *'reken'*¹ in Romeinen 6:11 gebruikt. *'Zo ook jullie, reken je zelf, weliswaar dood te zijn voor de zonde, levend echter voor God in Christus Jezus, onze Heer.'*

Welnu, aangezien 'zonde' 'doel missen' betekent, vinden wij in deze tekst een basis om niet naar onze mislukkingen te kijken. De status, of de positie die wij tegenover God hebben, is veilig in Christus Jezus. En aangezien niets ons kan scheiden van de liefde van God (Romeinen

¹ NBG:Zo moet het voor u vaststaan – CV:Reken ermee.

8:31-35), hebben wij heel veel om onszelf aan te moedigen om te leven uit het *Gods succes in Christus Jezus*.

8. Soms vragen we ons af, wat er zou gebeuren als God ons nu al volledige rijpheid/volwassenheid en beheersing van het vlees zou verlenen. Zou dat het ons niet moeilijk maken om mee te leven? Stel je eens voor dat wij een ander konden vertellen, dat wij ons nooit meer over wat dan ook maar ongerust maken. Zou dat niet verwaand en onrealistisch klinken? Zou dat ons niet doen rondlopen met een air van eigen gerechtigheid?

Hoe heerlijk en verootmoedigend is het, als we ons realiseren dat ons Gods gerechtigheid in Christus Jezus gegeven wordt. Ons wordt opgedragen in Hem te roemen (1 Corinthiërs 1:31).

9. Het is realistischer vreugdevol *jacht te maken* op dat, waar wij door gegrepen zijn. Paulus zei het zo goed in Filippenzen 3:12-14 – **Niet dat ik het reeds verkreeg of dat ik reeds volmaakt zou zijn. Ik jaag het echter na, of ik ook dat zou mogen grijpen, waartoe ik ook gegrepen werd door Christus Jezus. Broeders, ik reken mijzelf nog niet toe, het gegrepen te hebben. Eén ding doe ik, dat wat achter mij ligt wel vergetend, naar wat echter vóór mij is mij uitstrekkend, jaag ik naar het doel, naar de erekrans van de roeping Gods naar boven in Christus Jezus.** (CV)

In deze passage erkent Paulus ronduit dat hij zichzelf niet als volmaakt beschouwt. Hij verklaart ook dat hij niet bij die dingen blijft stilstaan die achter hem zijn. En is het niet interessant dat (zoals hierboven vermeld onder punt 3) Paulus, niettemin, *geleerd heeft tevreden te zijn*?

Hij is tevreden, omdat hij zich verlustigt in de waarheden van rechtvaardiging, verzoening en verheerlijking (in de geest is hem – en is ons eveneens – reeds iedere geestelijke zegening te midden van de hemelingen gegeven in Christus). (Efeziërs 1:3)

Hij staat het zijn onvolmaaktheden niet toe hem ‘gespannen’ te maken. In plaats daarvan leeft hij van de volmaaktheid die hij heeft ontvangen in Christus Jezus. Dat geeft hem een berg energie in het najagen van het grijpen en vastklemmen van het eonische leven.

De schitterende waarheden, die hem werden opgedragen om te verkondigen, plus zijn voortdurend contact in gebed met de God van al kracht, wijsheid en liefde, stelden hem in staat in geloof te leven en om frustratie weg te werpen. Hij moedigde ons aan om hem te imiteren.

10. De fysieke condities van het leven kunnen af en toe zeer zwaar zijn. Ons wordt niet gevraagd onnatuurlijk te worden, maar de heilige Schrift zegt, dat wij niet bedroefd moeten zijn zoals de wereld (1 Thessalonicenzen 4:13). Wij kreunen; toch is ons kreunen anders dan het kreunen en jammeren van de samenleving.

Ons wordt gesmeekt alles te doen zonder murmureren en redeneren (Filippenzen 2:14). Toch bezorgen de moeilijkheden van het leven ons vaak tranen en droefheid, terwijl wij ons verheugen in de waarheid, dat alles uit, door, en tot God is!

Wij zijn er volledig van overtuigd, dat alle zaken die in onze levens en in miljarden andere mensenlevens plaatsvinden, bijdragen aan het universele doel dat zo beknopt wordt verklaard in 1 Corinthiërs 15:28 – ‘... *opdat God zij alles in allen.*’ Dit moet betekenen dat wij, als schepselen, door de ervaring van goed en kwaad, niets in ons zelf moeten worden. Schepselen kunnen alleen ware vervulling en volmaakte voldoening vinden doordat zij de Schepper hebben als hun alles, de Schepper, Die Zich als Vader heeft geopenbaard en Die ons heeft verteld, dat wij tot Zijn familie behoren (Efeziërs 2:19).

Hoe goed is het om te weten dat God een familieverhouding met Zijn schepselen tot stand brengt; niet een koude zakelijke verhouding, maar een verhouding van innige verbondenheid en liefde!

11. Het is zeer interessant om in Hebreeën te lezen: ‘... *en zo heeft Hij gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij [Christus] heeft geleden.*’

Wij hoeven geen gehoorzaamheid te leren, *maar wij mogen tevredenheid leren*, en dit terwijl wij onder vele onvolmaaktheden lijden.

Het is een grote opluchting, dat wij in Christus compleet gemaakt zijn (Kolossenzen 2:10) en levend door Zijn geloof (Galaten 2:20). Inderdaad, dit is meer dan genoeg om ons te helpen onze eigen tekortkomingen te vergeten en versterkt te worden tot een positief leven. Dit positief leven moet niet slechts verstaan worden als vrij van zorg (hoewel dat heel belangrijk is), maar in het je verheugen in het dienen van de Heer, en in het onthouden dat de Heer altijd dichtbij is.

Hoe meer wij ons verheugen in de Heer des te minder maken wij ons ongerust over onze onvolmaaktheden. Dat het belangrijk is om je te verheugen, staat duidelijk vermeld in Filippenzen 4:4 – ‘*Verblijdt u in de Heer te allen tijde! Wederom, zal ik zeggen, verblijdt u!*’ Zo ook in Romei-

nen 15:13, *'De God nu der hope [lett.:verwachting] vervulle u met louter vreugde en vrede in uw geloof, om overvloedig te zijn in de hoop [verwachting], door de kracht van de heilige geest.'*

12. Wij zijn van mening dat het zeer belangrijk is in gedachten te houden, dat de Grote Pottenbakker uiteindelijk de Ene is, Die al deze prijszwaardige kwaliteiten in ons zal realiseren. In Efeziërs 2:10 staat dat wij *Zijn maaksel* zijn en Filippenzen 2:13 verklaart duidelijk: *'... God is het, Die om Zijn welbehagen zowel **het willen** als **het werken** in u werkt.'*

Is het niet prachtig om te weten dat het allemaal van Hem afhangt, in welke mate wij slagen? Deze kennis stimuleert en is van enorm belang voor een waardige wandel. Dit helpt ons voorkomen, dat we te veel tijd besteden aan introspectie of 'navelstaren'. *Kijk omhoog*, want onze verlossing nadert!

Mogen deze twaalf punten ons helpen:

- zegevierend het hoofd te bieden aan het feit dat we ons 'pijnlijk' bewust zijn, dat we niet altijd volkomen waardig wandelen;
- onze zorgen uit te bannen;
- en ons te koesteren in de vrede van God.

Natuurlijk, deze punten worden niet gegeven als excuus voor onze onvolmaaktheden. In tegendeel, wij hopen, dat een juist verstaan hiervan van grote hulp kan zijn in het meer betrokken worden bij het najagen van het doel om waardig te wandelen, in de geest van tevredenheid en een oprecht verheugen in volledige aanneming van de volmaaktheid die wij in Christus Jezus onze Verlosser en Heer hebben.

Peter Feddema